

Chương 20

Bách gắn đường dây điện thoại vào một hộp đen to bằng hộp bánh, vào khe nhỏ có để chữ output, khe input chàng cắm đầu dây của máy điện thoại để đầu giường. Chiếc hộp đen này là máy phá nghe lén tối tân nhất hiện nay, tất cả cuộc điện đàm đều được chuyển sang những tín hiệu bí mật và người nghe ở đường dây bên kia phải có cùng loại máy và cùng tần số mới có thể chuyển những tín hiệu sang âm thanh để nghe hiểu được.

Giờ này là nửa đêm tại California, bên Việt Nam là buổi trưa. Bách đã được dặn phải gọi đúng giờ, chỉ khi nào có chuyện cần kíp lắm chàng mới được gọi vào giờ bất thường. Và phải đổi tần số cũng như dùng ám hiệu khác. Bách đợi có tiếng người trả lời đường dây bên kia và chàng nói ngay: "Trời đang mưa lớn ở Yên Bái". Người ở đầu bên kia đáp lại: "Bảo đã tới Tuyên Quang rồi". Ám hiệu trao đổi đã ổn thỏa, Bách vào đề ngay:

- Tôi biết được người nào đầu tư cho Đỗ Gia Thủ ở bên Cali. Tên này là Đoàn Trọng Tuyên, làm chủ một công ty đầu tư về địa ốc khá lớn ở đây. Có thể có một tay luật sư ở Westminster hợp tác với hắn, hai đứa này là bạn nối khố như hình với bóng, nên chắc phải làm ăn chung với nhau. Còn ngoài ra có ai khác thì tôi chưa được biết.

Người ở đầu dây bên kia nói:

- Đồng chí cần điều tra thêm. Tôi muốn biết tất cả những người dính vào việc đầu tư cho Đỗ Gia Thủ tại Cali. Và quan trọng nhất là số tiền đầu tư hơn trăm triệu Mỹ Kim của hắn hiện nằm trong tay ai!

Bách trả lời:

- Tôi cần người có thể tin cậy được để làm việc này. Đồng chí cho người đó liên lạc với tôi càng sớm càng tốt để xúc tiến.

Người kia nói:

- Tôi đã có sẵn. Ngày mai tôi sẽ cho hắn ta lên gặp đồng chí.

Bách đặt máy điện thoại xuống. Chuyện không muốn làm chàng vẫn phải làm. Và Bách có linh cảm điều không lành. Như một cơn bão sắp thổi tới, cuốn trôi tất cả những gì

chàng khó nhọc gầy dựng từ hai mươi năm qua. Chàng ở bên Mỹ này quá lâu, dĩ vãng tưởng đã quên và những gì thuộc phần đất bên kia tưởng cũng không còn ai nhắc nhở và nhớ đến. Và Bách nghĩ rằng đời chàng đã thuộc hẳn phía bên này đại dương, chàng chỉ cần tiếp tục làm giàu và hưởng thụ đời sống.

Nhưng tất cả đột nhiên thay đổi từ hai tháng trước. Hôm đó, cô thư ký văn phòng gọi vào phòng trong chỗ Bách ngồi và nói có người khách nằng nặc đòi gặp chàng tận mặt, nói có việc quan trọng và khẩn cấp không thể trì hoãn. Bách nhìn ra ngoài cửa kính phân cách phòng chàng và phòng khách đợi. Một người dáng cao lớn, đầu đội chiếc mũ lưỡi trai, vẻ nóng nảy đi lên đi xuống thúc dục cô thư ký. Bách nói qua intercom bảo cô thư ký cho khách vào. Hắn mở cửa đi vào ngay và đứng yên nhìn Bách nói như ra lệnh:

- Trời đang mưa lớn ở Yên Bái!

Bách choáng người như có búa tạ ngàn cân đập vào đầu. Câu ám hiệu chàng đã phải học thuộc từ gần ba mươi năm trước ngày vượt biên, chôn vùi trong ký ức, tưởng chừng sẽ không bao giờ phải nghe đến, nay đột nhiên trở lại như một con rắn nằm trong hang ẩn nấp và ngủ quên bỗng vùng dậy để cắn vết thương chí độc vào cổ Bách. Chàng ấp úng nói không ra hơi:

- Bảo đã tới Tuyên Quang rồi!

Người khách lạ gật đầu xác nhận ám hiệu trả lời của Bách. Hắn nói:

- Anh đã được đánh thức. Kể từ nay anh sẽ phải báo cáo mỗi tháng về trung ương mọi sự kiện xảy ra tại vùng này. Anh sẽ nhận được chỉ thị phải làm gì trong lãnh vực chuyên môn của anh.

Hắn đưa cho Bách gói đồ lớn xách sẵn trong tay:

- Đây là máy phá nghe lén anh cần dùng mỗi khi gọi về trung ương. Cách dùng và ám hiệu đã viết sẵn trong tờ giấy đi kèm. Anh xem xong phải đốt ngay.

Hắn quay người đi ra. Nhưng đến cửa người khách lạ chột quay lại và mỉm cười với Bách:

- Tướng X nói với tôi anh thế nào cũng thành công lớn. Anh giỏi lắm!

Tạo được cơ sở và thành đạt thế này không phải là thường. Tướng X quả có mắt tinh đời! Ông gửi lời hỏi thăm anh!

Bách rùng mình. Ngày cuối cùng chàng gặp tướng X đã là 30 năm. Người trưởng phòng tình báo không ai biết được tên tuổi và rất hiếm người được gặp mặt, chỉ được nhắc đến là tướng X, đã cho 10 người trong nhóm của chàng lên văn phòng và dặn dò:

- Các đồng chí được nhà nước tuyển lựa đặc biệt để vượt biên sang nước ngoài. Nên Nhớ là từ bây giờ trở đi các anh sẽ có đời sống mới, hoàn toàn đoạn tuyệt với đời sống trước. Các anh sẽ nằm yên, không được liên lạc cho đến khi có người đánh thức dậy, có thể là 20, 30 năm hay hơn nữa. Nhưng ngày đó sẽ đến và tôi biết chắc các anh sẽ hoàn thành sứ mệnh được giao phó!

Tướng X nhìn vào mắt từng người. Tâm thức bé nhỏ, phải ngược mắt lên nhưng cặp mắt lạnh và sắc như mắt rắn chiếu sâu đến tận tâm can người đối diện làm ai cũng phải rùng mình sợ hãi! Bách không thể nào quên được cảm giác ớn lạnh khi Tướng X nhìn chàng. Cho đến 30 năm sau!

Chàng đã vượt biên trên chiếc tàu của Sở Tình Báo ngụy trang làm tàu đánh cá, đi từ Hải Phòng, lẩn lộn trong số những tàu vượt biên của bọn Tàu sống ngoài Bắc và đang tìm đường thoát khỏi Việt Nam đến Hồng Kông. Chính phủ cộng sản đã tìm cách tổng khởi đả dân Tàu sinh sống hằng bao nhiêu đời tại xứ Việt, với cuộc chiến biên giới Tàu-Việt sắp đến giai đoạn gay go, đoàn người gốc Tàu này tìm cách chạy và tỵ nạn như biết bao người Việt khác tại miền Nam đã vượt biên sau ngày 30 tháng 4 năm 75.

Sở tình báo do Tướng X cầm đầu đã đưa ra kế hoạch gài người vào dân tỵ nạn để nằm vùng cho những hoạt động kiều vận trên khắp thế giới. Một số lớn đi từ miền Nam trà trộn vào các thuyền vượt biên và được giao cho nhiệm vụ hoạt động gần và gần hạn. Nhưng chương trình đặc ý nhất của Tướng X là kế hoạch xa, tuyển lựa những nhân viên trẻ ưu tú và khôn ngoan nhất của Sở

Tình Báo để nằm tiêm ẩn trong những cộng đồng người Việt tỵ nạn khắp nơi. Những nhân viên này có thể nằm yên hàng một, hai chục năm hay lâu hơn nữa trước khi được đánh thức. Một số nhân viên tình báo đặc biệt hơn cả và thành công lớn trong những cộng đồng người Việt, hoặc giàu có hoặc đạt được nhiều uy tín, vẫn được Phòng Kiều Vận của Sở Tình Báo theo dõi và để nằm yên lâu hơn nữa cho đến ba mươi năm sau mới được đánh thức để hoạt động cho Tướng X.

Mười người đi cùng với Bách trong chuyến tàu vượt biên từ Hải Phòng là những nhân viên tình báo trẻ và giỏi nhất của Tướng X. Chọn lựa kỹ càng và huấn luyện đầy đủ, nhóm này được đặt kỳ vọng là sẽ thành công lớn trong những cộng đồng người Việt khắp nơi, có uy tín và ảnh hưởng rộng rãi và sẽ được đánh thức ở giai đoạn 30 năm trong chương trình của Tướng X để lũng đoạn và kiểm chế các cộng đồng người Việt tỵ nạn ở các thành phố đông người Việt nhất trên thế giới.

Bách là nhân viên cuối cùng của Tướng X tại Quận Cam được đánh thức sau đúng 30 năm. Những hoạt động của Bách được theo dõi kỹ lưỡng, mức kiếm tiền và tài sản của Bách được báo cáo về Sở Tình Báo đầy đủ và chính xác. Cho đến khi Bách được thu nhận vào trong nhóm lãnh đạo VIP của hội VSC, hội của những người giàu và thành công nhất của Quận Cam, quyết định đánh thức Bách của Phòng Kiều Vận được Tướng X phê chuẩn. Nhất là sau khi Đỗ Gia Thủ bị bắt và xử tử hình vì tội tham nhũng, câu hỏi cần được giải đáp của Tướng X, người đã ra lệnh loại trừ Đỗ Gia Thủ sau buổi họp kín thượng đỉnh tại Chapa, là số tiền hơn 100 triệu Mỹ Kim của nhóm Đỗ Gia Thủ đầu tư tại Mỹ, đã lọt vào tay ai?